ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 19.2.2014 г.
COM(2014) 98 final

2005/0214 (COD)

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

съгласно член 294, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз

относно

позицията на Съвета на първо четене
с оглед приемането на Директива на Европейския парламент и на Съвета относно минималните изисквания за увеличаване на мобилността на работниците чрез подобряване на придобиването и запазването на допълнителни пенсионни права
2005/0214 (COD)

2005/0214 (COD)

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

съгласно член 294, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз

относно

позицията на Съвета на първо четене
с оглед приемането на Директива на Европейския парламент и на Съвета относно минималните изисквания за увеличаване на мобилността на работниците чрез подобряване на придобиването и запазването на допълнителни пенсионни права
2005/0214 (COD)

1. ИСТОРИЯ НА ДОСИЕТО

Дата на предаване на предложението на Европейския парламент и на Съвета (документ COM/2005/507 окончателен – 2005/0214 COD):	20.10.2005 г.
Дата на становището на Европейския икономически и социален комитет (CESE 589/2006 fin):	20.4.2006 г.
Дата на позицията на Европейския парламент на първо четене (доклад, OOMEN-RUIJTEN – 52007AP0269):	20.6.2007 г.
Дата на предаване на измененото предложение (документ COM(2007) 603 окончателен – COD непроменен):	9.10.2007 г.
Дата на приемане на позицията на Съвета:	17.2.2014 г.

2. ЦЕЛ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА КОМИСИЯТА

Предвид застаряването на населението и необходимостта да се запазят устойчиви публичните финанси се очаква професионалните пенсионни схеми да трябва да играят по-голяма роля за осигуряването на адекватни доходи при пенсиониране.

Поради това е от първостепенно значение да се осигурят условия правилата за действие на тези схеми да не възпрепятстват свободното движение на работници между държавите членки или мобилността в отделните държави членки, което би ограничило възможностите на мобилните работници да натрупат достатъчно пенсионни права до края на трудовия си стаж. В случай че тези цели не бъдат постигнати, ще се стигне до по-малка гъвкавост и ефективност на пазара на труда. Въпреки че има много фактори, които определят личния избор на всеки във връзка с мобилността, евентуалната загуба на допълнителни пенсионни права може да окаже влияние върху решението за смяна на работата.

3. КОМЕНТАРИ ОТНОСНО ПОЗИЦИЯТА НА СЪВЕТА

Позицията на Съвета се различава от предложението на Комисията по две основни

положения. Първото е обхватът на директивата, който според Съвета трябва да бъде стеснен до трансграничната мобилност. Предложението на Комисията предвиждаше всички работници, които сменят работните си места, да могат да се възползват от разпоредбите на директивата независимо дали са сменили работата си в рамките на една държава, или са се преместили в друга. Причините за това са основно практически, тъй като не е ясно как на практика по схемите биха могли да се прилагат различни правила за хората, които започват работа в друга държава, и за онези, които остават в същата държава. Съветът изтъкна, че член 46 от ДФЕС не може да се използва като правно основание за закрила на хората, които сменят работата си в рамките същата държава, и изготви метод, по който трансграничната мобилност да бъде разграничена от вътрешната мобилност, като последната остава от компетентността на държавите членки. Комисията може да приеме тази позиция, но приканва държавите членки да прилагат нормите на директивата и по отношение на работниците, които сменят работата си в рамките на една държава. Повечето държави членки вече заявиха своето намерение да прилагат директивата по един и същи начин за всички, които сменят работата си.

Втората основна промяна спрямо предложението на Комисията засяга условията за придобиване на професионални пенсионни права. Съгласно предложението на Комисията придобиването на професионални пенсионни права не може да е обвързано със срок на изчакване (преди работникът да бъде допуснат до пенсионната схема), по-дълъг от една година, а правопораждащите срокове (продължителност на членство в схемата, след което правата да не могат да бъдат загубени поради предсрочно прекратяване на трудовото отношение) също не могат да бъдат по-дълги от една година. Съветът възприе позицията, че общо срокът на изчакване и правопораждащите срокове не трябва да бъдат по-дълги от три години. В същото време Съветът се спря на по-благоприятна разпоредба относно максимално допустимата минимална възраст за придобиване на пенсионни права. Вместо 25 години минималната възраст не може да бъде по-голяма от 21 години. Въпреки че позицията на Съвета е по-неблагоприятна от предложението на Комисията по отношение на общата продължителност на срока на изчакване и правопораждащите срокове, тя предвижда по-добри условия по отношение на минималната възраст. Поради това Комисията може да приеме позицията на Съвета.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

С оглед на гореизложеното Комисията счита, че може да подкрепи позицията на Съвета, за да може Европейският парламент да приеме окончателния текст на второ четене преди края на настоящия парламентарен мандат.